

Titel: Høytids-Fryd ved den høyeste Formæiing imellem Hans Kongelige Høyhed vor naadigste Arveprinds Friderich [...] og den Durchlaughtigste naadigste Prindsesse Sophia Friderica [...] paa Christiansborg i den kongel. Residentzstad Kiøbenhavn den 21 October 1774. Melodie: Allerdeyligste Climene etc.

Citation: "Høytids-Fryd ved den høyeste Formæiing imellem Hans Kongelige Høyhed vor naadigste Arveprinds Friderich [...] og den Durchlaughtigste naadigste Prindsesse Sophia Friderica [...] paa Christiansborg i den kongel. Residentzstad Kiøbenhavn den 21 October 1774. Melodie: Allerdeyligste Climene etc.", i *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 22*, J.R. Thiele, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_022-shoot-workid2_022_009.pdf (tilgået 06. december 2021)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 22

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

[↩](#)

**Høytids-Fryd ved den højeste Formæling
imellem
Hans Kongelige Høyhed
vor naadigste Arveprinds Friderich
Arveprinds til Danmark og Norge & c. & c. og**

den Durchlaughtigste

naadigste Prindsesse

Sophia Friderica

Formælet Arveprindsesse til Danmark og Norge & c. født Prindsesse af Meklenborg-Schwerin-Güstrow & c.
paa Christiansborg

i den Kongel. Residentzstad Kiøbenhavn den 21 i October 1774.

Melodie: Alleedeyligste Climene & c. Kiøbenhavn, trykt hos Johan Rudolph Thiele.

[2](#)

1. Ach, hvor stor er nu den Glæde Som opvekkes hos enhver,

Da vi seer Prindsessen træde Ind i Æreporten her.

Himlens Forsyn holdt sit Øye

Over Hende, der Hun foer. Vind og Veyr sig maatte føye. Ach hvad er vor Glæde stor!

[3](#)

2. See Sophie Friderice!

See vor Arveprindses Brud! Hvilke søde Øyeblikke Skienkes Norden nu af Gud! Gid vi dem maae stedse nyde
Udi Kierlighed og Fred!

Hun er kommen, for at fryde Hver en Siel paa dette Sted.

3.

O saa lader eder høre Alle I, som Mæle har.

I Lykønskninger bør gjøre Til den Skat, som er saa rar. Norden her en Skat er givet, Hvorpaa ey kan settes
Priis.

Den paa Dydens Løn i Livet Fra Guds Haand er stort Beviis.

[4](#)

4.

Hører nu, hvor Luften lyder Af Kanoners mange Skud,
Som man allevegne skyder Til Salut for Prindsens Brud,
Hører, hvor de Instrumenter Giver høy og liflig Klang.
Haabet nu ey længer venter.
Synger derfor Glædes Sang.

5.

Seer hvor Pragten sig uhviser Hvor man vender Øyet hen;
Og det milde Forsyn priser For den Skat af Himmelen.
Alle give vil tilkiende Hjertets Fryd paa denne Dag,
Og sin Tak til Himlen sende For saa høy en Glædes Sag..

[5](#)

6.

Ja, den Høyeste ophøyer, Som til Tvillingriget seer.
Eders Siel i det fornøyer.

Som paa denne Høytid skeer. Lader eders Hierte smage Glædens Sødhed, som er reen, Han, som faaer en Ægtemage, Han er Folkets Øyesteen.

7.

Hver en Siel da være færdig Med de troe Lykønskninger Til vor Fridrich, som er værdig At velsignes af enhver.

Hver Hans Gierning for Ham taler, At Han er en Folkeven.

Han hver Trængende husvaler,

Som til Hannem søger hen.

[6](#)

8.

Kongen glædes, nu hans Broder

Sig en Gemahlinde faaer.

Dronningen, vor Fridrichs Moder,

Bliver ung igien af Aar.

Der er Fryd i alle Steder Og omkring i Hytterne.

Alle, Alle sig nu glæder

Med de Høystforenede.

9.

Fra vor Konges Hof udstrømmer Glædens rige Kildeveld.

Dette aldrig sig udtømmer,

Og dog vander alles Held.

Glæd dig da, o Tvillingrige!

Ved vort Konge-Huses Flor Du hvert Øyeblik bør sige:

Ach Hvad er Guds Godhed stor!

[7](#)

10. Kongen selv og Konge-Huset

Stor Guds Godhed fundet har. Vandene mod Dem har brusset. Stormen oprørt mod Dem var.

Men Guds Godhed stor blev funden. Alting stille blev igjen.

Vi saae Glædens Soel oprunden:

Landets Fader, Landets Ven!

11.

O hvor bør vi derfor glædes,

For os af Algodheds Gud Her at see i Dag tilstædes

Arveprindsens høye Brud.

O hvor bør vor Lovsang lyde Til den Allershøyeste,

Som har ladet Norden nyde En saa stor Forlystelse.

[8](#)

12. Dig, al Godheds Gud, skee Ære For dit Naades Velbehag!

Evig du velsignet være For din Gierning denne Dag!

Du lyksaliggjøre samme Med forønsket varigt Got

For vor Konge, Konge-Stamme,

Og for hver en Undersaat!

13. Op mod Himlen løfter Hænder, Hiertet bære Bønner frem,

Og Brænd-Offere antænder Til Guds Pris, og ønsker Dem, Som hverandre Hierter gave,

Disse Høystforenede!

At De maae bestandig have Glæde i Velsignelse!